

Naslov — Address:
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Vse, kar je zdravo in pošte-
no, pa slovenske ali slovan-
ske krvi v tej deželi, je do-
brodošlo pod zastavo J. S. K.
Jednote.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized March 15th, 1925.

NO. 49 — ŠTEV. 49

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, DECEMBER 5TH 1928 — SREDA, 5. DECEMBRA 1928

VOL. IV — LETNIK IV.

DROBNE VESTI IZ CLEVELANDA

V nedeljo 9. decembra nastopi v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd. naša umetnica, operna pevka gospa Pavla Lovšetova. Koncert se prične o polu osmih zvečer. Iz programa, ki je priobčen na drugem mestu, je razvidno, da bo nudil posetnikom dovolj umetniškega užitka. Collinwoodski Slovenci, katerih je toliko, da lahko napolnijo več kot ducat takih dvoran, bodo gotovo poskrbeli, da bo v nedeljo večer dvorana S. D. Drama polna do zadnjega kotička. Koncert se vrši pod avspicijo dram. društva "Anton Verovšek."

Slovenski mladinski orkester predvodi v nedeljo 9. decembra svoj četrti letni koncert v avditoriju Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Predvajal bo 9 izbranih selekcij, venček narodnih pesmi in en saksofon solo. Dirigent Mr. Ivan Zorman. Začetek ob 7:45 zvečer. Slovensko občinstvo bo gotovo v obilem številu posetilo ta koncert, kakor je posetilo dosedanje, in s tem nagnalo našo vrlo mladino za njen trud, vztrajnost in navdušenje.

Na Zahvalni dan je vprizorišči pevski zbor "Zarja" prvo slovensko-ameriško opero "Turjaška Rozamunda," in priznati je treba, da takega uspeha še ni dosegla zlepka kakšna predritev. V koliko je bila opera uspeh s strogo umetniškega stališča, o tem pripada sodba strokovnjakom. Na vsak način pa zaslubi avtor, režiser in ves zbor priznanje za pozrtvovalnost in trud, ki je združen s tako prireditvijo. Da je občinstvo uživalo, videti je bilo na zadovoljnih obrazih in v velikem navdušenju. Udeležba je bila sijajna.

Izredno veliko udeležbo sta, po mnenju pisca teh vrstic, prizabila v glavnem dva vzroka. Prvi vzrok je bil praktično in vsestransko oglaševanje. V tej deželi je oglaševanje mnogo večja sila, kot si navadno predstavljamo. Drugi vzrok pa je v tem, da je bila originalna slovenska opera za slovenski Cleveland nekaj čisto novega. V Clevelandu imamo tudi kulturni predritev, ki včasih tudi od daleč ne zaslužijo tega imena, da smo jih siti in naveličani. Potem pa zmečemo vse v en koš, dobre in slabe. Pa tudi najboljši jedi se človek naveliča, če se mu servira dan za dnem, teden za tednom, mesec za mesecem. In kar velja za telesno hrano, velja v pretežnji meri tudi za duševno. Amerika je dalje mlađa dežela, vihrava in nestanovitna, je kakor otrok, ki se hitro naveliča, tudi najljubše igrače. Zahvala izpreamem, zahteva nekaj novega. Samo pomislimo za par let nazaj, ko so milionske množice takorečko "norele" za to ali ono, kar je danes pozabljen. Ameriki se, in to do gotove meje upravičeno, očita, da nima smisla za umetnost. Ako bi pa pomislili, kako je ta dežela mlađa in nestanjena, bi ji mrasikaj oprostili. Zgodovina nas uči, da se je pri vseh narodih začela umetnost razvijati šele, ko je splošno blagostanje dospelo do neke gotove točke. V Ameriki ta točka še davno ni dosežena. Dežela je mlađa in vihrala.

TEDENSKI PREGLED

ZVEZNI KONGRES se je 3. decembra sestal k svojemu zadnjemu zasedanju, ki bo, s presledkom božičnih počitnic, trajalo do 4. marca 1929.

NOVI MEHISKI predsednik, Emilio Portes Gil je zavzel svoj urad s 1. decembrom. Izbran je bil za to mesto, ko je bil umorjen Alvaro Obregon, kateri je bil prvotno izvoljen za urad. Gil ostane na tem mestu do februarja leta 1930, nakar bo isto oddal regularno izvoljenemu predsedniku.

V NEMČIJI je umrl admiraj Reinhard Scheer, ki je poveljeval nemški floti v pomorski bitki pri Jutlandu dne 31. maja 1916. V tisti bitki je Anglija izgubila šest velikih in osem manjših vojnih ladij in 6275 živil; Nemčija pa je izgubila dve večji in devet manjših vojnih ladij in 2545 mož. V varstu noči se je nato nemška flota umaknila v svojo bazo in angleška mornarica je še vedno stala praktično vladarica na morju. Njen prihodni koncert bo v Slovenskem Delavskem Domu v Collinwoodu, na dan 9. decembra. V mesecu januarju odide v Chicago, La Salle, Ill., Milwaukee in Sheboygan, Wis., potem Lorain, O., in New York. Druge slovenske naselbine nameravajo povabiti umetnico, toda nimajo odločene še dneve, kar pa se pričakuje z vsakim dnem.

Po prvem koncertu v Clevelandu se je slišalo mnenje posameznikov, zakaj je vseboval njen prvi koncert samo slovensko pesem, saj je ona operna pevka. Na programu je bila le aria iz opere "Gorenjski slavček."

Povedal sem to mnenje gospodinu Portesu Gilu, ter je tudi prisluškal, da naj mi pojasi njeno stališče in vzroke, zakaj ni njen prvi koncert vseboval mednarodno glasbo.

Gospa se je prijazno nasmerila ter rekla:

"Prav rada ustrezam vaši želji. Menim tudi, da ne bi bilo prav, ako ne bi tudi ameriškim Slovencem povedala to, kar sem preiskusila na prejšnjih turnejah ter si štejem sedaj v izpolnjevanju moje dolžnosti."

Situacija je sledča:

"Ko so me pozivali moji rojaki v Italijo in Nemčijo na koncertna gostovanja, so vedno izražali željo, da zapojem na koncert slovensko pesem, bodoči umetno ali narodno. Ugleđeni rojak, ki je živel v inozemstvu nekaj let v stiku s kulturnimi delavci raznih narodnosti, mi je rekel nekoč:

HUD POTRES je zadel zetkom tega tedna republike Chile. Najhuje prizadeto okrožje se nahaja okoli 150 milij živučih mesta Santiago. Poroka se, da je bilo nad 100 oseb ubitih in nad 500 ranjnih.

Slovensko-ameriška mladina v Clevelandu ima lepo priliko za pouk materinske in vseki petek v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. Učne ure so od sedmih do devetih zvečer. Poučujeta slovenko, literaturo in zgodovino Mr. Ivan Zorman in Mr. Vatro Grill.

va in strelja vse mogoče kozle, ki so pač lastni razposajeni mladini.

Ameriški Slovenci smo bolj amerikanizirani kot se sami zavedamo. Bolj smo otroci Amerike, bolj utripijajo naša srca po njenem taktu, kot smo pripravljeni priznati. Njena mladost nas opaja, z njo smo mlađi in vihravi. Njena pota so postala naša pota, ker se pač ne moremo ustavljati silni moči ameriškega veletoka. Somo Slovenci, toda smo ameriški Slovenci, in to pove cele knjige. Tisti, ki nam skušajo nuditi duševnega užitka, naj bi to vpošteli. Manj prireditiv, pa tiste boljše, in večkrat kaj novega v originalnega. Iz uspeha "Turjaške Rozamunde" se lahko naučimo, da moramo zavzeti drugačen takt, če hočemo, da ne bodo o priliki naših prireditiv davorane na polovicu prazne, kot se navadno gošči sedaj.

GA. LOVSETOVA O SLOVENSKI PESMI

Janko N. Rogelj

Naša umetnica ga. Pavla Lovšetova je imela med ameriškimi Slovenci štiri koncerete. Dva koncerta sta se zavrsila v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu, O., potem v Farrell, Pa., in zadnji koncert v Slovenskem Narodnem Domu v Newburgu, Ohio. Njen prihodni koncert bo v Slovenskem Delavskem Domu v Collinwoodu, na dan 9. decembra. V mesecu januarju odide v Chicago, La Salle, Ill., Milwaukee in Sheboygan, Wis., potem Lorain, O., in New York. Druge slovenske naselbine nameravajo povabiti umetnico, toda nimajo odločene še dneve, kar pa se pričakuje z vsakim dnem.

Po prvem koncertu v Clevelandu se je slišalo mnenje posameznikov, zakaj je vseboval njen prvi koncert samo slovensko pesem, saj je ona operna pevka. Na programu je bila le aria iz opere "Gorenjski slavček."

Povedal sem to mnenje gospodinu Portesu Gilu, ter je tudi prisluškal, da naj mi pojasi njeno stališče in vzroke, zakaj ni njen prvi koncert vseboval mednarodno glasbo.

Gospa se je prijazno nasmerila ter rekla:

"Prav rada ustrezam vaši želji. Menim tudi, da ne bi bilo prav, ako ne bi tudi ameriškim Slovencem povedala to, kar sem preiskusila na prejšnjih turnejah ter si štejem sedaj v izpolnjevanju moje dolžnosti."

Situacija je sledča:

"Ko so me pozivali moji rojaki v Italijo in Nemčijo na koncertna gostovanja, so vedno izražali željo, da zapojem na koncert slovensko pesem, bodoči umetno ali narodno. Ugleđeni rojak, ki je živel v inozemstvu nekaj let v stiku s kulturnimi delavci raznih narodnosti, mi je rekel nekoč:

"Naša pesem je nekaj, česar ne slišimo od drugih pevcev, pa najs炊 so to še taki svedomi zvezdniki. Oni pojejo tisto, kar so napisali sinovi velikih narodov, za nas pa je to, četudi včasih silno lepo in občudovanja vredno, vendar le odmev tujega srca. Prav je, da se naslajamo na lepoti drugorodne umetnosti, toda, kadar bi ljudi le-to in zaničeval domačo kulturo, bi bil podoben tistem, ki bi se oklenil z vsem srečem posinovljencev, svoje lastno malo dete pa bi zaničeval, ker morda ni tako lepo ali veliko kot oni drugi. — V drugi vrsti pa je potrebno, da tudi tuji začenjajo na nos soditi drugače kot doslej. Če boste prihajali med nje s francoskim, nemškim ali laškim programom, bodo pač ocenili Vaše osebno znanje, nikdar pa ne Vaše slovenske kulture. Reklili bodo: Slovenci imajo talentirane pevce, ki gredo lahko po svetu s svojo znanostjo, nimajo pa lastne kulture, ki bi jo mogli svetu pokazati. Kjerkoli boste hodili, pokažite, da smo sicer majhni narod, toda kulturen, ki ima veliko željo po napredku in mnogo dobre volje, da ohrani in poveča, kar je pristno našega v narodni izobrazbi. In če tudi kar smo doslej ustvarili ni največje, vendar je del naše duše, ki je ne smemo nikjer zatajiti, ampak jo moramo v kolikor mogoče lepi obliki predstaviti tujcem, da bodo vedeli, da živimo kot izobražen narod,

ZANIMIVOSTI JUŽNEGA PACIFIKA

Janko N. Rogelj

Tisti ocean ali Pacifik, ki obdaja zapadno stran ameriškega kontinenta, in seveda tudi zahodno obal Zedinjenih držav, je največje morje sveta. Kot bi se zavedalo svoje velikosti in moči, je po navadi bolj divje in nemirno kot so druga morja, torej ne odgovarja prav svojemu imenu in pacifičnemu imenu.

To prostrano morsko puščavo oživlja mnogo velikih in malih otokov. Nekateri teh otokov so krasni in bogato zarasti z bujnim tropičnim rastlinstvom, drugi so goli in neprizadni, nekatere pa tvorijo le nizke koralne čeri. Južno od otočja Samoa pa vse do Nove Zelandije se vleče vrsta otokov, ki so vulkanskega postanka. Vulkanji teh otokov so ponekod še aktivni, drugi so že več ali manj časa ugasli. Med te vulkanske otoke spada tudi otočje Tonga, katero tvori nad 300 otokov. Na teh otokih živi raztreseno okoli 27,000 domaćinov. Polinezov, ki so čedni, dobodušni in veseli ljudje. Otočje je pod angleškim protektoratom, toda ima svojo vladivo, kateri načeluje kraljica Salote Tabou. Vladne posle vodnik William Tug i sporazumu s parlamentom. Otoki Tonga skupine so se bavili s tem problemom, vprizarjali so najrazličnejše poskuse, ki so se pa vsi nepovoljno končali. Leta 1842 sta Angleži sestavila neko letalo, ki je bilo precej podobno današnjim monoplonom; stroj na cilindri je gonila para. Letalo se je sicer vzdignilo nekoliko od tal, pa se je kljub temu izkazalo za nerabno in morja sta opustila nadaljnje poskuse. Od časa do časa so se vprizarjali različni poskusi za potovanje v Ameriki, Angliji, Franciji in drugod. Vsi pa so bili iz enega ali drugega vzroka neuspešni.

Z idejo letalstva sta se več časa bavila tudi brata Wilbur in Oliver Wright v Kittyhawk, North Carolina. Sama sta izgotovila letalo in tudi stroj, katerega je gonil gasolin. Ko je bilo vse gotovo, sta vadljala, kateri izmed bratov naj poskuši prvi vratolomni polet. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo močjo po zraku nekako 120 čevljev. Prvi uspešni polet je trajal le 12 sekund, toda bil je začetnik sedanjega letalstva. Ko so bile odpravljene največje pomanjkljivosti, so bili poleti uspešnejši. Prvi aeroplani so bili vratolomni poleti. Usoda je zadela Wilbura, in polet je bil uspešen v toliko, da se je letalo vzdignilo od tal in letelo s svojo moč

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

**IZ URADA GLAV. PO ROTNEGA ODBORA
J. S. K. J.**

Zadeva sestre Mary Draženovich crt. št. 26180, članice društva Bratje v Slogi štev. 135 J. S. K. J. Rices Landing, Pa.

Omenjena sestra je vzela priziv na Glavni porotni odbor zaradi prikrajšane bolniško podpore. Društvo je omenjeni sestri nakazalo bolniško podporo od 8. feb. do 5. aprila 1928, in od tega odbilo 15 dni za kazen, ker jo je bolniški obiskovalec dobil, da je delala dvakrat, ko jo je obiskal. Vrhovni zdravnik je pa celo podporo ovrgel, ker se je zdravnik, kateri jo je zdravil, izjavil, da se ne ravna po njegovih nasvetih. Glavni porotni odbor je po večjem poizvedovanju prisel soglasno do zaključka, in potrdil sklep vrhovnega zdravnika.

Anton Kochevar, predsednik, Leonard Slabodnik, Louis Rudman, Joseph Plautz, Frank Kačar, porotniki.

GA. LOVŠETOVA O SLOVENSKI PESMI

Nadaljevanje s prve strani ki dela in stremi za napredkom.

"Teh besed sem se spomnila, ko sem sestavljala program za svoj prvi koncert v Ameriki, Cleveland, O., drugo največje slovensko mesto naj čuje na prvem koncertu samo slovensko pesem, rojakom v bodrilo, drugorodcem v dokaz, da imamo tudi mi nekaj svojevrstnega. Žal, naša mlada kultura ne premore na primer velikih opernih del, iz katerih bi mogel vezati zaključeno arijo za koncertni program. Naše opere iz pretekle dobe so bile pač prvi poskus, ki se ne morejo meriti z operami drugih narodov. Opero iz poslednje dobe pa so pisane v modernejši obliki, kjer ne najdemo samostojnih velikih ariji, ki bi se dale uporabljati tudi za koncertne nastope."

"To sem vam morala povedati, ker se je od raznih strani čulo vprašanje, zakaj na prvem koncertu — razen arije iz "Gorenjski slavček," nisem izvajala niti operne glasbe. Da pa bo ustrezelo tudi ljubiteljem operne umetnosti, sem se odločila, da priredim za svoj koncert v Cellinwoodu, dne 9. decembra, očnji večer, ki bo vseboval same velike arije iz klasičnih in romantičnih dobe največjih glasbenih mojstrov — poleg umetne in narodne slovenske pesmi."

VSAK PO SVOJE
Nadaljevanje s prve strani bo človeštvo pač mnogo srečnejše kot je danes.

Znanstveniki so pronašli, da polži prenašajo bacile nalezljivih bolezni. Če bi jaz imel kaj govoriti pri tem, in če že mora kdo prenašati bacile nalezljivih bolezni, bi predlagal, da ta posel prevzamejo izključno polži. Tem bi še midva s prijateljem Bobekom ušla.

Pretečeni mesec je neko clevelandsko dramsko društvo vprizorilo žalo-igro "Mlinar in njegova hči." V tej igri nastopajo tudi duhovi belih kluksarskih uniform. Pa je kratko pred nastopom eden teh "duhov," ki je, med nami pogedan, v civilu prav čeden za pogledati, prihitel ves splašen v ozadje dvoran in mi zaupno povadel, da so vsi duhovi pozabili svoje uradne uniforme doma, v civilu jih pa režiser ne pusti nastopiti. Situacija je bila končno rešena z belimi rjhami, ki jih je neka v S. N. Domu bivajoča stranka posodila za to slovesnost. A. J. T.

ZANIMIVOSTI JUŽNEGA PACIFICA
Nadaljevanje s prve strani pomočjo ministrskega predsednika Tuge, nekaterih na otočju bivajočih Evropejcev in doma-

DOPISI.

Farrell, Pa.

Na večer 24. novembra se je u vršil koncert gospa Pavle Lovšetove, in reči moram, da nam bo ta večer ostal v trajnem spominu. Saj smo imeli priliko videti in slišati eno največjih slovenskih umetnic. Občinstvo je našo umetnico navdušeno pozdravilo. Materam z malimi otroci je bilo naročeno, naj pazijo, da malčki ne bodo jokali ali drugače povzročili nemira, kar se pri takih prireditvah rado pripeti. V malih naselbinah pride o priliki takih prireditv vse skupaj, in otrok ni mogoče pustiti samih doma. Ves ta strah pa je bil odveč, kajti ko je nastopila naša umetnica, bila je taka tinsina, da se je skoro čulo utripanje src. Poslušalo je vse, stačo in mledo. Že prva pesem "Zlata kanglica" je očarala občinstvo, na pesem "Škrjanček" pa je bil tak aplavz, da jo je moral ga. Lovšetova ponovila. "Nezakonska mati" je marsikom izvabila solze iz oči, narodne pesmi pa so morale biti vse po dvakrat zapete. Navdušenje in plakanje je bilo tako, da je morala naša umetnica dodati še celo vrsto pesmi. Za nameček je dodaša še dve hrvatski, namreč "Domovini in ljubavi" in "Kolo." Navzoči bratje Hrvati so bili tako navdušeni, da se njih aplavz kar ni hotel poleči. Rekli so nam, da gospa ne morebiti Slovenka, ampak prava Hrvatica. Misimo se seveda postavili z njim, in jim dejali, da smo Slovenci tudi Jugoslovani, zato znamo in ljubimo tudi hrvatsko pesem. Navzoče občinstvo bi bilo našo pesem najraje poslušalo vso noč, tako smo morali prizgati luči in povedati ljudem, da je koncert zaključen, in da je čas, da malo poškodimo in se zavrtimo.

Mladinski orkester je tako dobro igral, da je marsikom odpravil revmatizem. Le škoda, da se gospa Lovšetova ni mogla kaj dalje časa zamuditi med nami, ker jo je drugi dan čakal koncert v Newburghu, Ohio. Na klavir jo je spremjal Mr. J. Kogoj, ki je gotovo izbrana moč za kaj takega. Vsa čast mu. Po takih malih naselbinah imamo Slovenci malenkaj slišati kaj boljšega, zato je bila pa tudi naša mladina vse presenečena nad krasno slovensko pesmijo in izbornim spremjevanjem. Naša mladina je morala priznati, da narod, ki ima take umetnike, ne more biti med zadnjimi. Pač sliši marsikaj v angleškem jeziku, lepotu slovenske pesmi pa ji je po večini neznan. Rojakom v drugih naselbinah priporočamo, da poklicajo gospo Lovšetovo v svojo sredino, ker jim ne bo žal. Za našo okolico lahko rečemo, da kdor niti načelovči, da je bila na omenjenem koncertu, je zamudil nekaj krasnega. Mislim, da jo bodo bratje Hrvatje še enkrat klicali sem da jim poje kaj več v krvaskem jeziku. O tem bomo še poročali in vas opozarjam, da je zdaj, da ne zamudite tiste prilike.

Delavski položaj v naši okolici je tako slab, dela se le po tri ali štiri dni v tednu, in nič ne kaže, da bi se v doglednem času kaj izboljšalo. Bojimo se, da nas bo osrečevala tiste vrste "prosperiteta," ki se po navadi

činov, so znanstveniki z malo jadrnico pristali na čudnem otoku, katerega so našli, da sestoji docela iz vulkanskega pepela in nekaj strjeno lave. Razen enega malega grmiča niso našli na otoku nikakega rastlinstva. V žrelu ognjenika se nahaja vredna voda in iz nje se vzdiguje dušljivi plini. Po fotografirjanju čudnega otočiča je premir Tugi na najvišjem vrhu istega razvil zastavo Tonga kraljestva, in s tem je bila ekspedicija zaključena.

Z bratskim pozdravom John Bradach, tajnik

po volitvah pojavi. V mesecu decembru bomo delali letne račune. Seveda mi delavci bomo lahko izračunali, koliko smo dolžni, kapitalisti pa se bodo delili s profitti.

Društvo bodo volila ta mesec svoje uradnike za prihodnje leto, zato je dolžnost vseh članov, da se jih gotovo udeležijo. Vse seje, ki se vršijo v Slovenskem Domu, se prične ob eni uri popoldne. Društvo Sloga 2. decembra, društvo Slovenec 9. decembra, Slovenski Dom 16. decembra. Društvo Slovenec je zaključilo, da vsak enakopravni član, ki se glavne seje ne udeleži, plača 50 centov v društveno blagajno, ali pa bo suspendiran. Izvzeti so le bolniki in tisti, ki imajo kak drug važen vzrok. Torej ne pozabite priti vsaj enkrat v letu na sejo, namreč v decembru, ker takrat je čas, da oštejemo uradnike in jim povemo njih grehe. Jaz imam že pripravljena solze iz oči, doma poslušati, kar mi gre. V decembru dobimo društveni uradniki tudi naše letne plače.

Ker se morda ne bom več oglasil to leto, želim članom društva Sloga, društva Slovencev in Slovenskega doma srečno in veselo Novo leto!

Frank Kramar.

Butte, Mont.

Društvo sv. Martina, št. 105 JSKJ je sklenilo, na svoji nočnemarski seji, da se pozovete vse člane in članice, da se udeležijo letne seje, ki se bo vršila 16. decembra ob šesti uri zvezčer v Slov. Nar. Domu. Kdor se omenjene seje ne bo udeležil, zapade denarni kazni ali pa mesečni suspendaciji, ki jo društvo naloži.

Člani naj tudi ne pozabijo, da imamo za po seji pripravljenih nekaj okrepčil. Dalje so prošeni, da skuša vsaki dobiti vsaj enega novega kandidata za društvo.

Z bratskim pozdravom John Petritz Jr., tajnik

Trinidad, Colo.

Članom društva sv. Alojzija, št. 18 JSKJ se uradno naznana, da se bo glavna letna seja vršila tretjo nedeljo v mesecu, to je 16. decembra, v Slovenskem Domu. Pričetek seje o polu desetih dopoldne. Na dnevnem redu te seje bo volitev društvenega odbora in družgi potrebnii ukrepi za leto 1929.

Sklep zadnje seje določuje da kdor se seje dne 16. decembra ne udeleži, plača en dolar v društveno blagajno. To velja tudi za tiste, ki pridejo prepozno, namreč po pričetku volitev. Člani naj torej skrbte da bodo pravočasno v zborovalnem prostoru.

Na svidenje 16. decembra!

Max Kerzisnik Jr., tajnik

Aurora, Minn.

Članom društva sv. Jožefa, št. 85 JSKJ se naznana, da se bo vršila redna, oziroma glavna letna seja dne 23. decembra ob deveti uri dopoldne v navadnih prostorih. Na programu bo volitev uradnikov za leto 1929 in več drugih važnih zadev, katere bo treba rešiti.

Glasom društvenega sklepa zapade kazni po društvenih pravilih vsak, ki se letne seje ne udeleži; izvzeti so samo bolniki. Torej apeliram tem potom na članstvo našega društva, da se polnočevalno udeleži seje dne 9. decembra in s tem zadosti svoji društveni dolžnosti.

Priporočam tudi članom, da privede na sejo vsi člani in po možnosti tudi članice, ker imamo za izvoliti društveni odbor za leto 1929, ob enem pa rešiti več drugih važnih zadev.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNICK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.
Blagajnik neizplačljivih smrtnih: JOHN MOVERN, 412-12th Ave., Ely, Minnesota.
Vrhovni zdravnik: DR. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg., 600 Grant Street at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLPH PERDAN, 933 E. 18th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: FRANK SKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb.
2. nadzornik: JOSEPH A. MERTEL, Box 1107, Ely, Minn.

Porotni odbor:

Predsednik: ANTON KOCHERAV, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
1. porotnik: LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
2. porotnik: LOUIS RUDMAN, 1013 Hartley Rd., Cleveland, O.
3. porotnik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
4. porotnik: FRANK KACAR, 1231 Addison Rd., Cleveland, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljatve na se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika potrogača. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spričevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznana, oglasi, naročnina nečlanov in izprembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se pripravlja vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglasti tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

Kakor v novembetu, tako je tudi še v decembru v veljavi izredni asesment za stroškovni sklad, v pokritje konvenčnih in pokonvenčnih stroškov.

Enakopravni člani, to je člani in članice, ki so poleg smrtnine zavarovani tudi za bolniško podporo, plačajo v mesecu decembru 50 centov izrednega asesmenta.

Neenakopravni člani, to so člani in članice, ki so zavarovani samo za smrtnino in podporo iz skladu onemoglih, plačajo v mesecu decembru 25 centov izrednega asesmenta.

Z bratskim pozdravom

JOSEPH PISHLER, glavni tajnik.

nih pravilih. Edini opravičljivi vzrok za neudeležbo pri seji je bolezen, istočasno delo v rudotoplilnici, ali pa če je član oddaljen pet milij ali več od zborovalnega prostora. — To je na svidenje 17. decembra! Z bratskim pozdravom Frank Percich, tajnik.

Rock Springs, Wyo.

članom

društva sv. Andreja, št. 84 JSKJ se tem potom naznana, da se vrši redna mesečna seja, ki bo na enem glavnem letnem seje, 9. decembra dopoldne. Na programu bo volitev društvenega odbora za leto 1929 in več drugih važnih zadev, katere bo treba rešiti. Glasom društvenega sklepa zapade kazni po društvenih pravilih vsak, ki se letne seje ne udeleži; izvzeti so samo bolniki. Torej apeliram tem potom na članstvo našega društva, da se polnočevalno udeleži seje dne 9. decembra in s tem zad

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

iz dolin med katerimi se vadim začnani vasi. Avstrijski častniki (kot po navadi) so opazovali skozi daljnogled. sedilo pod sliko pravi, da je leta takrat mogočna Avstrija okupirala Sarajevo, 36 let neznenje pa je bil v istem mestu bit avstrijski prestolonaslednik Franc Ferdinand, kar je bilo znamenje za začetek svetovne vojne.

Poleg omenjene slike je druga, ki kaže, kako zavzemajo angleži Khyber Pass. Dalje slika Birch Creeka, poleg Hood in Oregonu, kjer so vršile istočasno hude bitke z angleži. Zanimive so slike profesorja Ritchella, ki kažejo sene brodove na mogočni reki Mississippi, ki se vali ob mestih Minneapolis in St. Paul, Minneso so od takrat (pred 50 leti) in sedaj. Lepo so slike St. Anthony Falls in Minnesota Falls, in romantičen je Godfrey's Mill, opisan v Longfellow-u.

Zanimala me je slika teda predsednika Hayesa, ki je mudil na razstavi v Minneapolisu leta 1878. Predsednik je govoril množici kar svoje kočije. Farmerji, ki drže svoje krave, bike in drugo živilo, veselo mahajo predsedniku s klobuki. Živina pa ne tako močno stoji in gleda. Polebno neki beli bik takoj zvesto sleda predsednika Zedinjenih držav, kot da bi razumel njeni govori.

Priobčene so tudi slike prve poučne železnice, katero so plekl konji, družino, kateri se je narodil prvi beli otrok v Minneapolisu in več drugih zanimivosti iz istih časov.

Petdeset let je precej dolga doba, posebno v mlini Ameriki, ki se tako hitro razvija in zpreminja. V zadnjih petdesetih letih so se v tej deželi zavrhle velikanske izpremembe, kaj nam bo prineslo prihodnjih 50 let, to bodo pa videli nisi, ki dočakajo.

Matija Pogorelc.

Pueblo, Colo.

Na eni zadnjih rednih društva št. 42 JSKJ je prišla na vrsto tudi točka "predlogi v korist društva." K tej točki se je oglasil naš blagajnik, ker blagajniki so že tako navajeni da hočejo imeti vedno denar v blagajni, in sicer, čim več, tem bolje. Pa je vzdignil svojo besedo in z obžalovanjem izjavil, da se društvene blagajne prijema sušica, ki je zelo nevarna bolezna, in da bo treba nekaj storiti, da se jo ozdravi. Konstatirano je bilo, da smo nedavno sicer imeli igro "Predporoko," toda dobček iste je bil za Slovenski Narodni Dom, zato bo treba zdaj kaj drugega predčiniti, da se pomaga domači društveni blagajni. Pa je bilo predlagano, podpirano in sprejeti, da se vprizori "kino" v nedeljo 25. novembra. Po pojasnilih, kakšna žival je pravzaprav to, in kakšen "cirkus" se da z njo igrati, je bilo vse navdušeno zanjo. Člani in članice so obljudili, da prinejo različne potrebne in nepotrebitne predmete v to svrhu. Tako je eden prinesel žajfo, drugi nogavice, tretji srajco itd. No "kino" se je vršila po vseh predpisih, in Tone Kochevarev je toliko časa kljal "cifre" srečnežev, da je postal hripan v lačen. Dejal je, da ni mora raskavo grlo namazati s primernim kosom purana, meni pa je oddal nehvaležno delo zjanja. Tudi jaz sem kmalu oddal vrečico drugemu, bolj zmožnemu, in ko se je še on naveličal, je šla vsa ropotila na dražbo. Razpečalo se je vse za dobro ceno in še jaz sem dobil eno srajco. Vsi smo bili zadovoljni, čeprav smo kakšno reč malo preplačali, najbolj pa je bil seveda zadovoljen naš blagajnik, ker je dobil zdravila za velecenjeno

Miss Blagajno. Društvo št. 42 JSKJ se je še vedno izkazalo pri svojih prieditvah, ker je še vselej napravilo dobiček.

Po teh ceremonijah je poskrbel Hibernikov igral take okrogle, da je bilo vse "v luft," in še celo moj puran, ki je imel zvezani nogi, je hotel nekam v zračne višave. Prav veseli me, da spadam k društvu, katerega člani in članice s tako vlemenju in pravim bratstvom sodelujejo za rast in prosvit istega.

— K sklepnu voščim vsem veselje božične praznike in srečno Novo leto, in ostanem vsem prijatelj John Prijatelj, član dr. št. 42 JSKJ.

Herminie, Pa.

Tem potom vabim in pozivam člane društva Veseli Slavček, št. 154 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila dne 9. decembra!

Zunanje člane pa opozarjam, da se obrnejo na spodaj navedeni naslov, glede asesmentov, ki stopijo v veljavno v bodočem letu. To je zelo važno. Za nekaj članov se ne ve ali imajo še kaj plačanega za naprej ali ne; nekateri so že zaostali. Torej člani, ki bivate v bližini, pridejte na sejo 16. decembra, oddaljeni pa se oglasite pismeno. Ne prezrite tega poziva!

Z bratskim pozdravom Frank Noner, Box 82, Sublet, Wyo.

Aurora, Ill.

Pozivam člane društva sv. Ane, št. 119 JSKJ, da se vse brez izjeme udeležijo prihodnje redne seje, ki se vrši v nedeljo 9. decembra. To bo glavna letna seja, na kateri se bo volil društveni odbor za leto 1929. Na omenjeni seji bo naš novi odbor, med katerimi je tudi 25 letnica društva, ki se bo vršila v mesecu januarju 1929. Važno je, da se na tej glavni seji ukrene vse potrebno, da se bo 25 letnica vršila kolikor mogoče slovesno in ob veliki udeležbi občinstva. Kdor se ne ideleži glavne seje, bo moral v mislu sklepa zadnje seje plati en dolar v društveno blagajno. Izvzeti so samo bolnički.

Z bratskim pozdravom Frank Luzar, tajnik dr. št. 45 JSKJ.

Rockingham, Pa.

Društvo Ilirija, št. 145 JSKJ je na redni seji meseca novembra sklenilo, da se morajo vse člani udeležiti glavne letne seje, ki se bo vršila 16. decembra. Na dnevnem redu bo volitev društvenega odbora za leto 1929, sklepanje glede veselice, ki se bo vršila koncem tega leta, in več drugih važnih zadev, ki se tičejo društva in Jednote. Član, ki se glavne seje 16. decembra ne udeleži, plača en dolar v društveno blagajno. Oddaljeni niso izvzeti. Izvzete so le članice. Toliko vsem v prijazno obvestilo. — Z bratskim pozdravom John Zalar, tajnik društva Ilirija, št. 145 JSKJ.

Moriey, Colo.

Pozivam člane društva sv. Jožefa, št. 140 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo glavne letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 9. decembra ob deveti uri popoldne.

Na dnevnem redu bo volitev društvenega odbora za leto 1929, sklepanje glede veselice, ki se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 1, Ely, Minn. \$5.00; društvo sv. Alojzija, št. 31, Braddock, Pa. \$2.00; društvo sv. Janeza Krstnika, št. 71, Cleveland, O. \$5.00; društvo sv. Rešnjega Telesa, št. 77, Greensburg, Pa. \$2.00; društvo sv. Alojzija, št. 123, Ironton, Minn. \$5.00. Najlepša hvala vsem. Kadarko oni potrebovali kakšno pomoč, bomo se skušali tudi mi odzvati, če nam bo mogoče. — Z bratskim pozdravom dr. št. 154 J. S. K. Jednote:

Valentine Murn, predsednik; Elija Suman, tajnik; Anton Koleša, blagajnik.

Homer City, Pa.

Vsem članom in članicam društva sv. Frančiška, št. 122 JSKJ se tem potom naznana, da je bilo na seji 18. novembra sklenjeno, da se morajo prihodnje glavne letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra, udeležiti vse člani. Seja se prične točno ob eni uri popoldne.

Prispevala so: Bratje in sestre, da se udeleži seje vsaj enkrat v letu. To bo sklepna seja, tudi na kateri se bo vršila v nedeljo 16. decembra

DOPISI

(Nadajevanje iz 3. strani)

Vsi člani, posebno pa še društveni uradniki, so prošeni, da so pravočasno na svojih mestih. Prihodnja seja je važna, ker si moramo izvoliti društveni odbor za leto 1929.

Naj bo na tem mestu tudi pogovano, da se bo asesment pobiral pred sejo ali po seji. Med sejo se ne bo sprejemalo asesmenta, niti od otrok, niti od odraslih.

Pozdrav članstvu obeh oddelek! Mike Tomec, tajnik dr. št. 16 JSKJ.

Indianapolis, Ind

Na redni mesečni seji društva Sloga, št. 166 JSKJ, ki se je vršila 18. novembra, je bilo sklenjeno, da se mora vsak član ali članica udeležiti glavne seje, ki se bo vršila v nedeljo 16. decembra v S. N. Domu.

Seja se prične točno o polu dejeti uri (8:30) dopoldne. Član, ki brez tehtnega vzroka izstane od seje, plača en dolar v društveno blagajno. Bratje in sestre, letna seja je izmed vseh najbolj važna. Ukremiti moramo vse potrebovno glede poslovanja za bodoče leto in izvoliti društveni odbor za leto 1929.

Dolžnost vsakega člana in članice je, da se udeleži vsaj glavne letne seje, in pomaga do dobrih sklepov, ob enem pa tudi, da se izvoli odbor, ki bo z največjo vnemo in v pravem bratskem duhu deloval za društvo, in s tem tudi za našo dobro J. S. K. Jednoto. Torej, pridimo na sejo 16. decembra vsi, ki spadamo pod zastavo društva Sloga, in začrtajmo si pot vnetega delovanja za v bodoče.

Z bratskim pozdravom
Joseph Golob, predsednik
dr. Sloga št. 166 JSKJ.

Pueblo, Colo.

Iz urada društva sv. Petra in Pavla, št. 15 J. S. K. Jednote potom se uradno naznana vsem članom in članicam, da se bo vršila glavna letna seja dne 9. decembra v šoli na Eiler in Mesa Ave. Začetek točno ob 2. uri popoldne. Na tej seji se bo volilo tudi uradnike za prihodno leto. Sklep zadnje seje je v zapisniku, da kateri član se ne udeleži te seje in ne plača tudi asesmenta, z istim se bo postopalo po pravilih. Vabi se člane k obilni udeležbi, da si izvolimo uradnike, da bodo vsem po volji.

Joseph Merhar, tajnik.

Lorain, O.

Pozivljam članstvo društva sv. Alecjija, št. 6 J. S. K. Jednote, da se polnoštevilno udeleži prihodnje mesečne ali letne seje, ki se bo vršila dne 16. decembra, ob eni uri popoldne v navadnih prostorih. Vsakega člana je dolžnost, da pride na glavno sejo. Kdor se ne udeleži, mora placati en dolar v društveno blagajno. Izvzeti so le bolniki, člani, ki so oddaljeni iz mesta, in tisti, ki delajo na omenjeni dan. Pomisli moramo, da glavna ali letna seja je bolj važnega pomena, kakor pa navadna mesečna seja. Na dnevnu redu imamo za rešiti več važnih stvari. Poleg tega pa pride na red volitev novega odbora za leto 1929.

Bratje in sestre, gledati moramo, da si izvolimo dober odbor, kajti od društvenih uradnikov je odvisen napredok društva. Imamo precejšnjo število mladih članov, ki bi bili dobri uradniki. Zatoj, dajmo jim pogum, da se zavzamejo za napredok društva in J. S. K. Jednote.

Naj se omenim, da je tudi za mesec december razpisani izredni asesment v pokritje konvenčnih stroškov. Poleg rednega asesmenta plačajo enako, pravni člani in članice po 50 centov in neenakopravni 25 centov.

Z bratskim pozdravom,
John Cerne Jr., tajnik.

New York, N. Y.

Naznana se, da se vrši prihodnja mesečna seja društva "Orel," št. 90 J. S. K. Jednote v New Yorku, N. Y., dne 15. decembra 1928. Pri tej priliki se vladno prosi vse člane in članice omenjenega društva, posebno pa tiste, kateri so bili do sedaj jako malomarni pri plačevanju mesečnih asesmentov, da poravnajo svoj dolg do prihodnje seja dne 15. decembra t. l.

Od sedaj naprej, kdor ne bo redno plačeval svojih mesečnih asesmentov, brez zadostnega opravičila, bo enostavno suspendiran. Prosi se tudi, da vsi tudi vpoštevajo, da ne bo potem kateri prizadet.

Ker bo tudi volitev novega odbora za leto 1929 in ker so tudi važne stvari na dnevnu redu, ste prošeni, da se te seje izvoliti novi društveni odbor za leto 1929. Torej pride na sejo vse!

Neopravičena odsotnost te seje se kaznuje po društvenih pravilih. Izvzeti so samo odaljeni ali pa bolni člani.

Valentin Orehek, tajnik.

Cleveland, O.

This is to notify the members of the George Washington Lodge No. 180 S. S. C. U., that they must all attend the final meeting on December 11th, 1928. Election of officers will take place.

Members that did not pay the November assessment, set by headquarters for November and December, must not fail to pay at this meeting.

After the meeting, refreshments will be served.

Strangers—members not attending meetings—we'd like to see you all together once a year anyway.

Charles F. Kikel, Secretary of George Washington Lodge No. 180.

Euclid, O.

Pozivljam člane in članice društva Napredek, št. 132 J. S. K. Jednote, da se polnoštevilno udeležijo glavne letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 9. decembra ob deveti uri zjutraj, v Slovenskem društvenem domu, na Recher Ave. Član našega društva, ki se te seje ne udeleži, plača 50 centov v društveno blagajno. Seja je važna, ker moramo izvoliti novi odbor za leto 1929. Od društvenega odbora pa je mnogo odvisno, kakšen bo napredok društva v bodočem letu.

Naznjam tudi, da je bilo sklenjeno, da se plača naklada za mesec november in december za vse člane iz društvene blagajne. Torej, toliko v vednost, da ne bo potem prerezkanja in povpraševanja, kam je šla blagajna. Ne pozabite, da imamo blizu 120 članov v odraslem oddeku.

Na svidenje 9. decembra, in bratski pozdrav!

Frank Bajt, tajnik.

Reading, Pa.

Članstvu društva sv. Jurija, št. 61 J. S. K. Jednote naznjam, da je bilo na zadnji redni seji sklenjeno, da kdor se ne udeleži glavne letne seje, ki se bo vršila 8. decembra, bo suspendiran od 25. decembra do 25. januarja. Vsak prizadet pa bo lahko odkupil to suspencijo, če plača en dolar v društveno blagajno, in sicer najkasneje do 25. decembra. Izvzeti suspendacije za neudeležbo so samo bolniki in tisti člani ki so ob času seje zaposleni.

Opozjam tudi člane, ki kaj dolgujejo društvo, da poravnajo to do 25. decembra, ker to je zadnji mesec v letu, in je treba knjige čistite izročiti novemu odboru. — Z bratskim pozdravom

Anton Jaklič, tajnik.

Waukegan, Ill.

Tem potom pozivljam člane društva sv. Roka, št. 94 J. S. K. Jednote, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 9. decembra ob dveh popoldne v navadnih prostorih. Izvoluti bo

treba društveni odbor za leto 1929 in na dnevnih red pride še več drugih zadev. Prosim, da članstvo ta poziv vpošteva, sicer se bo s prizadetimi postopek po pravilih.

Dalje prosim člane in članice, da plačajo svoj asesment najkasneje do 25. decembra. S tem mi boste omogočili, da zaključim letne račune do konca leta, ko pridejo nadzorniki pregledat knjige. — Pozdrav!

Joseph Petrovič, tajnik.

Hermine, Pa.

Tem potom uradno pozivljam člane in članice društva Veseli Slavček, št. 154 J. S. K. Jednote, da se polno številno udeleže prihodnje redne seje, ki se bo vršila v nedeljo 9. decembra, v navadnih prostorih. Za rešiti imamo več važnih zadev in tudi izvoliti novi društveni odbor za leto 1929. Torej pride na sejo vse!

Od sedaj naprej, kdor ne bo redno plačeval svojih mesečnih asesmentov, brez zadostnega opravičila, bo enostavno suspendiran. Prosi se tudi, da se te seje vpoštevajo, da ne bo potem kateri prizadet.

Ker bo tudi volitev novega odbora za leto 1929 in ker so tudi važne stvari na dnevnu redu, ste prošeni, da se te seje izvoliti novi društveni odbor za leto 1929. Torej pride na sejo vse!

Prosim tudi članstvo, da pravčasno plača svoje asesmente, da mi bo mogoče urediti knjige in jih v redu izročiti novemu tajniku. — Z bratskim pozdravom

Ilija Suman, tajnik.

Ely, Minn.

Članice društva Severna Zvezda, št. 129 J. S. K. Jednote obveščam, da se bo prihodnja seja vršila 13. decembra o polu osmi uri zvečer, v navadnih prostorih. Dolžnost vsake članice, da se te seje udeleži, kajti na tej seji se bo volil društveni odbor za leto 1929, ob enem pa bo treba rešiti še več drugih važnih zadev. Članice, ki se seje ne udeležijo, zapadejo kazni po pravilih.

Strangers—members not attending meetings—we'd like to see you all together once a year anyway.

S strškim pozdravom
Mary Zgorn, tajnica.

Claridge, Pa.

Članom društva sv. Mihaela, št. 40 J. S. K. Jednote naznjam, da se bo v nedeljo 9. decembra vršila glavna letna seja. Na tej seji bo med drugimi važnimi zadevami na dnevnu redu tudi volitev društvenih odbornikov za leto 1929. Dolžnost vsakega člana je, da se udeleži društvene seje vsaj enkrat na leto. Pridite torej vse. Seja se bo vršila v Slovenskem Narodnem Domu in se prične ob deseti uri dopoldne.

Bratski pozdrav!
Anton Kosoglav, tajnik.

Monessen, Pa.

Pozivljam člane društva Isus Prijatelj Malenih, št. 68 J. S. K. Jednote, da se polnoštevilno udeležijo glavne letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 9. decembra ob deveti uri zjutraj, v Slovenskem društvenem domu, na Recher Ave. Član našega društva, ki se te seje ne udeleži, plača 50 centov v društveno blagajno. Seja je važna, ker moramo izvoliti novi odbor za leto 1929. Od društvenega odbora pa je mnogo odvisno, kakšen bo napredok društva v bodočem letu.

Naznjam tudi, da je bilo sklenjeno, da se plača naklada za mesec november in december za vse člane iz društvene blagajne. Torej, toliko v vednost, da ne bo potem prerezkanja in povpraševanja, kam je šla blagajna. Ne pozabite, da imamo blizu 120 članov v odraslem oddeku.

Na svidenje 9. decembra, in bratski pozdrav!

Andro Matko, tajnik.

Ely, Minn.

Vsem članom društva Slovenske, št. 114 J. S. K. Jednote se naznjam, da se bo vršila prihodnja mesečna letna seja v nedeljo 16. decembra, točno ob sedmi uri zvečer. Na programu bo volitev društvenih uradnikov za leto 1929, vsled česar je dolžnost vsakega člana, da se te seje udeleži, z istim se bo postopalo po pravilih.

Na svidenje torej 9. decembra, in bratski pozdrav!

Andro Matko, tajnik.

Collinwood, O., 9. decembra

I. Operni del:
a) Straus: "Adelina," aria iz opere "Netopir."

b) Weber: "Ankina," aria iz opere "Carostrelec."

c) Thomas: "Filibin," aria iz opere "Mignon."

II. Koncertne pesmi:

a) Pavčić: "Pred durmi."

b) Dev: "Tička."

c) Zajc: "Domovini i ljubavi."

III. Narodne pesmi:

a) "Pleničice je prala."

b) "Tičke po luftu letajo."

c) "Soča voda je šumela."

d) "Oj, kod bova vandrala."

e) "Ko sem jaz še mlada b'la."

REPORTS OF OFFICERS TO THE 13TH REGULAR CONVENTION**OF THE****SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION**

HELD AT ELY, MINN., JULY 30 TO AUGUST 4 1928

REPORT OF THE FIRST MEMBER OF THE SUPREME JUDICIARY COMMITTEE

(Continued)

I thank all my colleagues of the committee, our supreme secretary and other supreme officers for their collaboration and helpfulness through which we were able to act harmoniously for the benefit of the S. S. C. Union.

With fraternal greetings,

LEONARD SLABODNIK,

first member of the supreme judiciary committee
REPORT OF THE SECOND MEMBER OF THE SUPREME JUDICIARY COMMITTEE

Esteemed supreme officers and delegates of the 13th regular convention of the S. S. C. Union:

The undersigned submits herewith his humble report as the second member of the supreme judiciary committee for the period from January 1st, 1925 till today.

Dear brothers and sisters: The work pertaining to my office was not very extensive but during my office I have had some correspondence with the supreme secretary and other members of the judiciary committee. I have answered all letters as promptly as possible. I have made my decision in all petitions and appeals promptly and according to my best judgment, in conformity with the By-Laws and for the benefit of one or the other party as they were entitled thereto.

All could not be pleased, to be sure, because many times one demands that to which he is not entitled. But I am sure that I have done for my part the best I could as I saw my duty to the membership and to our organization S. S. C. Union.

Esteemed brothers and sisters, I hope that you will excuse my absence because I am unable to attend the 13th convention on account of sickness in my family, and I am sending my report through brother Rudolph Perdan, the president of the Board of Trustees. Wishing the 13th convention best results in the deliberations and much benefit for the membership of the S. S. C. Union, I remain,

With fraternal greetings yours devotedly,

REPORTS OF OFFICERS TO THE 13th REGULAR CONVENTION OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

(Continued from page 4)

It is the American Home Publishing Co. is giving us first-class service. The printing shop is fully supplied, the editor's quarters, although not luxurious, are more comfortable than those in New York, and the personnel is endeavoring to fill in the best possible way the conditions of the contract I had to meet my wishes as regards the paper. Some insignificant trouble or misunderstanding can be easily overcome when there are good intentions on both sides. These were not lacking up to time. Besides the better financial conditions, the paper in Cleveland also better mailing service because it is more at the center of the majority of our membership.

In the beginning of 1917 the paper was published in 10,000 copies, and at present it is being published in about 11,000 copies. Some number of members, when there are several members of the S. S. C. Union in the family, voluntarily agreed not to have the paper mailed to them and thus a little money is saved to the Union. This is the reason that the number of copies published is smaller than the number of our adult members.

The cost of our official organ is comparatively very small. I have figured it out that all expenses for the New Era in 1927 were about \$10,500.00. Everything was included in this: printing and mailing of the paper, salary of the managing editor, editor's office, postage, newspapers, some furnishings, cuts, telephone, etc.

If you take in consideration that the S. S. C. Union had at end of 1927 12,426 members in the adult division, and that income from advertisements amounted to about \$1,000.00 (1927), we shall find that the cost to individual members of a weekly official organ was less than 80 cents for the whole year.

For these 80 cents every member could receive (if he wanted so) during the year and every month four or five issues, which did not cost him even seven cents per month. For sum of less than seven cents per month, therefore, he had his disposal all official announcements and reports of the Union and of local lodges, and besides more or less educational and entertaining reading matter. The paper was also a good medium for agitation for the S. S. C. U., which is proved by a pleasing growth of the organization since we have our own paper.

I shall not discuss the significance of our own official organ for the organization, since every delegate has undoubtedly had an opinion about this. I have also written extensively about this question in the jubilee number of the New Era, which was published a week ago. The members have the paper before them every week and they can judge it by its contents. It is pertinent to state that shears do not work very much for New Era. Excepting some historical matter and the news from the homeland, most of the reading matter is original. This means that a lot of work and thought is required before issue is complete. There are few communications that can go to the printing shop without corrections in grammar. At least 95% of them have to be rewritten, that is to say composed anew. I mention this to correct the wrong impression of many that the editor has an easy job in receiving so many communications every week. This does not mean that such communications are not desirable, because they inform the leaders of the conditions in various districts and awaken the interest for organization. The communications are, therefore, welcome, but I want to stress that they are not lessening the work of the editor.

Majority of the members have at least a general idea about the editor's work from the reading matter, but there are few who can even approximately imagine the work of a manager. The editor is at the same time the manager and the work of managing a paper takes at least half of the editor's time. No one, who did not see or try this work, can know what it is. This is not a deep brain work, but it is detailed and demands time. The greatest managing work is in changing of addresses. There are from 300 to 500 changes of addresses every week. Then there is work with advertisements and bookkeeping connected therewith. Besides there is always considerable correspondence of various kind, there are thousands of details which cannot be enumerated, but which all demand time. I am mentioning this because the members do not see this work of the manager. The postal authorities are very strict regarding the changes of addresses, and if the changes when sent by post office are not made, they return the papers for each copy of which we must pay return postage.

The work of a managing editor demands much correspondence with supreme officers, especially with the supreme secretary and with the supreme president. In this I must say that they have always responded promptly with all desired explanations or advices. The supreme committee has in general been very helpful in all respects and cooperated freely with me whenever necessary. I am especially grateful to the supreme secretary and the supreme president, with whom I had most correspondence, for their promptness and true fraternal cooperation.

I have had also pleasant relations with secretaries and other officers of local lodges as well as with thousands of correspondents throughout the country. I have enjoyed these relations so much friendly helpfulness and respect that I am convinced absolutely that fraternity among us is not an empty word.

Among the supreme officers the supreme president, supreme secretary and supreme medical examiner have been contributing to the paper educational articles. A short time ago another Movern, treasurer of unpaid death benefits, has sent in another English translation a story by Jurcic. From time to time other supreme officers have sent their contributions. I have also some good contributors among members and friends.

During the time of publication of the New Era I have twice asked the supreme committee to call me to their meetings because I believed that the problems which can be hardly solved by correspondence ought to be discussed personally. In connection with this I want to say that the Union did not have to ask another editor for the time of my absence, but the paper was issued just the same. For this purpose I have spent many hours which was meant for rest in preparing the material ahead of time, and some of it I had to write during my travel.

The manager's work awaited me nicely on my return and I was "entertaining" myself with it when I came back. I thought I should mention this since some might think that somebody else is doing the work of the managing editor when he is absent.

The discussions of the By-Laws which were going on for the last six months have caused me at least 50% more work than I have in normal times. All that pertains to usual communications pertains also in general to the discussion of the By-Laws, namely, I had to smooth over such communications as regards the grammar and style. This was so much more harder because I had to be very careful to keep the meaning of the communication. The correspondents discussing the By-Laws, however, were generally reasonable and tolerant. Here and there some bitter remarks had to be mollified a little and the correspondents were, as a rule, even grateful for this. A few of the communications I had to keep unpublished because I believed that I would come into a conflict with the By-Laws in publishing them in the form demanded by their authors. I have kept them and I shall submit them to the convention or to the respective committee for consideration. In this I endeavored only to avoid any violation of the By-Laws as I understand them. I would recommend for the future that the supreme executive committee, or a publication committee should decide about the communications which the editor does not want to publish upon his own responsibility. As it was now, too much responsibility rested upon the shoulders of one person, who was, moreover, far too busy.

As it is known, the supreme committee has decided at its January meeting that the New Era be published on 32 pages for the 30th anniversary of the S. S. C. Union, on July 18th. This means as much as eight issues of four pages each. You all have seen it and you can approximately easily get an idea how much extra work it contains, because I have not cut the material with shears. In connection with this, do not forget that on account of the discussions of the By-Laws my work was at least one-half larger than usually. Counting all this, you shall easily know that during the last six months I could not think about union hours, but that I had to work many times 12, 14 and 16 hours a day. In this you can count in many a Sunday. But I did not complain in spite of it all, because I knew that the work ought to be done and because I wanted that the celebration of the 30th anniversary of the Union be best expressed through its own official organ. How successful I was in this, it is for you to say.

* * *

Before concluding allow me to mention a few more recommendations. In the first place I want to point out to the esteemed delegation a fact which they have themselves no doubt noticed. This is the need of giving to our young members, that is to our juniors born in this country, at least one page of English reading matter in every issue. There was at least some provision for the members of the Junior Order in this respect up to this time, but for the young members of the adult division there was nothing in this line. If we want to interest young members of the adult division in our organization, and in our official organ, we must give them reading matter which they can easily understand. There ought to be on the English page every week at least one short article of an organizing character. The rest would be taken up with entertaining and educational matter, with sports and communications from young members. Such editorial articles should be written by a young educated person who has a full command of the English language. I do mean to say that an article cannot be appealing if it is written by persons of our kind, who think in Slovenian, even if we speak and write in English. Dry articles, which read like business letters or lawyers' discussions will not be read by the young members. Even the best article has no meaning if it contains no beauty and appeal to attract readers.

Among our young members who are born here we have many young man or woman attending high schools who are gifted as writers. I believe that in a city like Cleveland, for instance, it would not be hard to find a young member who would be willing to work two or three hours a day, besides his studies, for the English page of the New Era, of course, for a commensurate compensation. Or they would work longer in one day of the week. A weekly compensation could be decided upon by the supreme executive committee according to the ability and profession, in conjunction with and upon the recommendation of the editor. At the start the editor could give the general directive for agitational articles for young people. In my opinion the expenses would not be too great, and they would be greatly repaid by the entrance into our Union of the young members who are our only hope for the future. Only those who entirely feel with the young people born here can talk to them in a way that will reach their hearts.

I wish to add also that if the convention decides in favor of one or two pages of English reading matter every week, the paper ought to be published regularly on at least six pages, because four pages are not sufficient even as it is now. The Union is growing and the number of official announcements from the Union and the local lodges is likewise growing. Besides, we must have more different reading matter so that the paper would not become too dry. If we want the paper to be for the purposes of agitation, which is its main purpose, it must be so attractive that even those our countrymen who are not members of the Union would take it and read it. Six pages regularly every week (besides the managing work, which is also steadily increasing) would mean, of course, more work for the managing editor who is even now burdened with work so much that he could not keep on without some assistance. I mean by this if the membership wants to have a well edited paper with original reading matter. To copy the reading matters from other papers and publish them as original material is an easy task and does not take much time. But I have been avoiding this till now as much as possible and I would recommend that our paper should not in the future publish any "warmed over" reading material.

It may be advisable that the Union establish a "Junior Agitation Fund," into which every member would pay one or two cents per month. From this fund we could cover the expenses for English reading matter, we could help our young people financially in organizing new lodges and sport groups, we could give also some prizes to good organizers and contributors from the ranks of our juniors, etc. We must meet our young people half-way, we must give them something what is to their liking, even if we do not like this very much. This is, in my opinion, the only way to gather the young folks into our organization where it will keep up our solvency and improve it, too. We

must bear in mind that we are in every respect dependent upon our young people, while they are not so dependent upon us as we have been and still are upon them. If they do not get in our ranks what appeals to them, they will go somewhere else. In their native land they have thousands of doors open to them which were closed to us.

These are only my general suggestions in this regard. Should any of the delegates or supreme officers have a better or a more detailed plan for solving this important problem, I shall gladly join him if such plan can be realized.

* * *

My serious recommendation to the convention is also this that the managing editor be allowed to participate, if possible, in all meetings of the supreme committee. Whether he be elected a supreme officer or not, is not of a great importance. The editor should be familiar with all the problems of the Union as well as the supreme secretary. It is true, he is the By-Laws like every other member, but in the management of the Union are arising often such problems about which the convention had no ideas and which must be solved by the supreme committee at their meetings. The minutes of the committee report only on the decisions, but they do not contain the discussions and deliberations, because they would become too long. But only such discussions and deliberations of the problems arising with the time in the life of the Union can show to those taking part the detailed conditions, and point the way how to influence the membership in general to protect the Union from any damage from time to time. In short: the editor who is talking to the membership must know the Union in its minutest details. The organization is not a dead body, but a living thing which must adjust itself to changing conditions the best it can.

The editor is, in a way, in a more continuous contact with the membership than the supreme secretary himself. He does not talk to the lodges, and membership only from time to time, but he is talking to all 13,000 members every week, even to those who are not taking part in the meetings because they are living away from the lodges or on account of some others reasons. It is, therefore, absolutely necessary as I have already said, that the editor be always acquainted in details with all movements, all problems coming up, in the course of time, into the life of the organization. Finally, it is also desirable that the editor and the supreme officers exchange their opinions face to face. The editor knows the organization in his way, namely from the correspondence with members in various parts of the country, and other supreme officers know it in their way. Such opinions, unreservedly exchanged, can help the supreme committee in reaching most appropriate decisions.

* * *

In closing, let me repeat that I am at the disposal of the esteemed delegation for any explanation that they may further desire and which I am able to give regarding our official organ, the NEW ERA.

With the wishes that this convention be the most successful in the history of our Union, I am respectfully,

ANTON J. TERBOVEC, managing editor of the New Era.

The end of the reports.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src naznanimamo so- rodnikom, prijateljem in znan- cem, da je nemila smrt pre- gala niti življenja ljubljenemu soprogu, oziroma očetu

Franku Jaklich-u.

Po petdnevni mučni bolezni je na posledicah mrtvoudu izdihl 31. avgusta, 1928. Pokopan je bil po katoliškem obredu dne 2. septembra na katoliškem pokopališču v Cornwall, Pa., 24. novembra 1928.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src naznanimamo so- rodnikom, prijateljem in znan- cem, da je nemila smrt pre- gala niti življenja očetu, ozi- roga soprogu in bratu

Johnu Markovich,

dne 19. novembra, po dolgem bolehanju za vodenico. Pokojnik je bil rojen leta 1859 v Rumanijski vasi pri Novem mestu. V Zedinjenih državah je bival 42 let, tu v mestu Ely pa 36 let, ter je bil tako eden prvih tukajšnjih naseljencev. Tu v Ely zapušča žalujoča soproga, tri sine, Josepha, Johna in Matha, dve hčeri, Matilda in Rosie in dva brata, Josepha in Vincenza. Brata Matilda zapušča v San Franciscu, Cal., v starem kraju pa enega brata in eno sestro.

Dolžnost nas veže, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so nam tolažili ob času, ko je ne- pozabni pokojnik ležal na mrtvaškem odru. Zahvaljuje- mo se Rev. Mihelichu za tolažilni govor po maši zadušnicu, ki se je citala za pokojnika. Hvala vsem, ki so ga dne 21. novembra spremili na njegovim zadnjim poti, in vsem, ki so se pokojnika spomnili z venci in evelicami. Ti so: John Markovich Jr., Joe Markovich in družina, Matevž Markovich, Mr. & Mrs. Jos. Markovich Jr., A. J. Harri in sin, Vincent Markovich, Mr. in Mrs. Louis Rebol, Mr. in Mrs. Fr. Trlep, Mr. in Mrs. Math Maki z družino, Mr. in Mrs. Steve Feejla z družino, družina Ardine iz Cook okrožja, Otto Mayerle, društvo Sv. Srca Jezusa, št. 2 JSKJ, Sv. Družina, N. S. Spolek. — Za zadušnice so darovali slediči: Mr. in Mrs. Frank Trlep, Mr. in Mrs. Enrico Buaglios, Mr. in Mrs. John Brula.

(Dalej na 6. strani)

Mr. in Mrs. Frank Sever, Mr. Steve Banovec Jr., Mr. in Mrs. Mike Papež, Mr. in Mrs. Joe Kolenc, Mr. in Mrs. M. Stukel — Prisrčna hvala vsem!

Zaljučni ostali: Mary Markovich, soproga; John, Joseph in Math, sinovi; Matilda in Rosie, hčeri; Vincent, Matija in Joseph Markovich, bratje. Ely, Minn., 24. novembra 1928.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

S Cosulichevim parobrodom "Prezident Wilson" je nedavno 50 potnikov iz Severne Amerike prispelo v Split. Trojico izmed teh so ameriška oblastva izgnala zaradi tega, ker so brez dokumentov prestopili mejo in prispevali v Detroit, kjer so bili zaposleni skoro leto dni dokler jim niso prišli na sled. Obsjeni so bili vsak na eno leto zapora, potem pa izgnani iz Amerike. Pred odhodom v Ameriko so najeli posojila na svoja posestva, sedaj pa se razočarani vračajo v domovino.

Pred nekaj dnevi je v Osijek prispeval z Dunaja vest, da je meseca julija prišel tjakaj Fran Jokoš, ameriški izseljenik iz Slatine, ki se je po dveletni odstopnosti vrátil v staro domovino. Svojo prtljago je pustil v železniški garderobi, pa ni prišel po nju. To je oblastom bilo sumljivo in so otvorila kovčeg in našla v njem Jokoševe dokumente, čekovno knjigo, fotografije ter pisma iz Slatine in Djakova. Izginil je na zagonetni način in nihče ne ve, kje se nahaja. Domneva se da je postal žrtve zločina.

V Krškem je umrl po kratki težki bolezni odvetnik dr. Ivan Dimnik, rodom iz Trbovelj, sin obče znane rodoljubinje. Dimnikove ki je pred leti umrla in tudi sam zlasti v mlajših letih zaslužen narodni delavec.

Znani jugoslovenski akademični kipar Dragotin Arambašić je odlikovan s francoskim redom akademske palme.

Italijansko ministrstvo vna- njih del je nedavno izdalо za- nimiv popis Italijanov v ino- zemstvu. Po tej statistiki živi v Jugoslaviji (po podatkih iz lanskega leta) 14,392 Italijanov, in sicer 8,369 moških in 5960 žensk. Po poklicu je 3691 zidarjev, kmetovalcev in navadnih delavcev, 3880 zapo- slenih v raznih obrtbljih (krojači, brvci itd.), 1244 Italijanov je zaposlenih v trgovini, 817 v svobodnih profesijsah, 120 je privatnih uradnikov, 80 ribičev in 30 umetnikov. Italijanskih šol je v Jugoslaviji 11 s 669 učenci. V vsej Dalmaciji je po tej italijanski statistiki 6802 Italijanov, optantov in koloni- stov, v ljubljanski konzularni jurisdikciji pa 3.809. V odstot- kih je v Jugoslaviji 0.11 pro- centov Italijanov v primeru s celokupnim prebivalstvom.

Tiskovna zadruga v Ljubljani bo izdala v spomin na desetletnico osvobojenja v uedinjenja obsežno delo dr. Bogumila Vošnjaka "U borbi za ujed- njenu nacionalnu državo." Spis je sestavljen v srbohrvaščini, da bo zajel kar najširši krog čitaljeljev po vsej naši državi. Pisec je bil član Jugoslovenskega odbora in je prebil vse vojne leta v Parizu, Londonu, Rimu, v Zedinjenih državah in drugod, neumorno de- lujoč v duhu našega maksimal- nega narodnega programa. Njegove v angleščini in fran- coščini spisane knjige so znati- po pripomogle, da so se v za- vezniških vrstah jasnili megle- ni pojmi o avstrijskem problemu. G. dr. Vošnjak, ki je že v prejšnjih slovenskih spisih, zlasti v knjigi "Na razsvit" pokazal svoje odlične publici- stične sposobnosti, bo s tem

Mr. in Mrs. Frank Sever, Mr. Steve Banovec Jr., Mr. in Mrs. Mike Papež, Mr. in Mrs. Joe Kolenc, Mr. in Mrs. M. Stukel — Prisrčna hvala vsem!

Zaljučni ostali: Mary Markovich, soproga; John, Joseph in Math, sinovi; Matilda in Rosie, hčeri; Vincent, Matija in Joseph Markovich, bratje. Ely, Minn., 24. novembra 1928.

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

"Pet," je vzkliknil kapitan. "No, to je bolje. Pet proti nam trem, ostanemo še širje proti devetim. Sedaj je bolje razmerje, kakor smo ga imeli v začetku. Tedaj nas je bilo sedem proti devetnajstimi, ali smo mislili, da jih je bilo, kar je navsezadnje vseeno. (Upornikov je bilo kmalu samo osem, kajti oni, ki ga je ustrelil gospod Trelawney na ladji, je umrl istega večera za svojo rano. Vendar je zvesta stranka o tem zvedela šele pozneje.)

PETI DEL
NA MORJU
XXII. POGLAVJE
Prvi dogodki na morju.

Roparji se niso vrnili in nobenega strela ni bilo več slišati iz gozda. Za ta dan so prejeli "svojo merico," kakor se je izrazil kapitan, in imeli smo dovolj časa in miru, da smo preiskali ranjence in pripravili kosilo. Sodnik in jaz sva kuhalna na prostem ne glede na nevarnost, in celo zunaj smo komaj vedeli, kaj smo delali, ker groza nas je spreletavala vsled glasnega ječanja zdravnikov ranjencev, ki nam je bilo na ušesa.

Izmed osmoro mož, ki so padli v boju, so samo trije še diali: ropar, ustreljen pri strelni lini, Hunter in kapitan Smolett; in izmed teh treh sta bila prva dva ravno toliko kot mrtva; ropar je umrl takoreč pod zdravnikovim nožem, Hunter pa se ni več zavedel na tem svetu, četudi smo storili vse, kar je bilo na naših močeh, da bi ga rešili. Umiral je cel dan, glasno hropel kakor stari morski ropar doma, ko ga je zadeila kap; toda udarec mu je zlomil rebra in pri padcu si je poškodoval lanjanje in je umrl drugo noč.

Kapitanove rane so bile nevarne, vendar ne smrte. Andersonova krogla je zlomila lopatico v rami in oprasnila pljuča, vendar ne močno; druga krogla pa je samo raztrgala in premaknila nekoliko mišic v mečah. Gotovo je bilo, da ozdravi, je reklo zdravnik, samo ne sme hoditi, in če je mogoče niti gibati rok, niti cele tedne goroviti.

Po kositlu sta sedla sodnik in dr. Livesey h kapitanu, da se posvetujejo. — Poldne je že davno minuto, in tedaj je vzel zdravnik klobuk in samokres, si opasal sabljo, utaknil v žep zemljevid, in je s puško preko rame zlezel na severni strani čez ograjo in jo udaril skozi drevje.

Gray in jaz sva sedela na drugem koncu hiše, tako da nisva mogla ničesar slišati, kaj so se oni trdje razgovarjali; in Gray je vzel svojo pipi iz ust in jo popolnoma pozabil utakniti nazaj, tako zelo ga je osupnil ta dogodek.

"Preklicano vendar," je dejal, "ali je dr. Livesey blazen?"

"Najbrže ne," sem rekel, "Mislim, da je on zadnji med nami, ki bi se mu zdrgilo kaj takega."

"No, praviš, on morebiti ni blazen; toda ako ni on, potem sem jaz; zapomni si moje besede."

"Zdi se mi, sem odgovoril, "da ima zdravnik svoj vzrok, in če se ne motim, je odšel poiskat Bena Gunna."

Imel sem prav, kakor se je pokazalo pozneje; medtem pa je vladala v hiši neznašna vročina in peseck znotraj ostroga je kar žarel v poldanskem solncu; meni je prišla v glavo neka misel, ki na noben način ni bila prava. Začel sem namreč zavidati zdravniku, ki se je lepo sprejal po hladni senci v gozdu, ko so ptice prepevale okoli njega in smrek razširjale svoj prijetni vonj. Jaz pa sem moral sedeti kot na ražnju; obleka se je oprijemala vroče smole; okoli mene je ležalo toliko mrtvih trupel, da me je prostor navdajal s studom, ki je bil skoro tako močen kot moj strah.

Ves čas, ko sem izpiral hišo in potem umival jedilno posodo, sta stud in zavist postajala vedno močnejša, dokler nisem navsezadnje, ko sem stal ravno blizu vreče za kruh in me nihče ni opazoval, storil prvega koraka za beg, napolnil obožepo svoje skunjke s pečencem, vzel par samokresov in smodnik.

Ponudila se mi je za beg krasna priložnost. Sodnik in Gray sta marljivo zavezovala kapitana; obrežje je bilo čisto, in jaz sem jo udaril proti bregu preko ograje in v najbolj gosto goščavo, in predno so opazili mojo odsočnost, sem bil že tako daleč, da me njihovo klicanje ni moglo več doseči.

To je bila druga neumnost, mnogo večja od prve, ker sem pustil samo dva zdrava človeka za stražo hiše. Toda kakor prava, je tudi ta mnogo pripomogla k naši rešitvi.

Mahnil sem jo naravnost proti vzhodni obali otoka, kajti bil sem odločen iti po morski strani rtiča, da se tako izognem vsaki nevarnosti, da bi me ne mogli zagledati od sidrišča. Po dolgem potu sem prišel do morja.

Nikdar nisem videl mirnega morja okoli Otoka zakladow. Četudi je solnce pripekal nad mojo glavo in ni nobena sapica pihljala in je bila daljna morska gladina mirna in modra, so se gibali veliki valovi ob celem zunanjem obrežju, gromeli in bobneli dan in noč, in mislim, da ni prostorčka na otoku, kamor ne bi seglo njihovo bučanje.

Z veliko radostjo sem hodil po bregu, in misleč, da sem še dovolj daleč proti jugu, sem krenil v gosto grmovje in se oprezen plazil proti vrhu rtiča.

Za meno je ležalo morje, pred meno pa sidrišče. Morska sapica je skoro popolnoma prenehala; sidrišče pa je pod zavetjem Otoka zakladow ležalo mirno, kakor tedaj, ko smo prvkrat dospeli do njega. In Hispaniola se je v tem miru zrcalila od zastave doli do водne črte, in črna zastava je vihrala vrh njene jambore.

Ob njej je ležal en čoln in Silver v sprednjem delu, nekaj mož pa je slonelo na zadnjem delu ladjice, in eden izmed njih je imel rdečo čepico. Očividno so se pogovarjali in šalili, akoravno nisem mogel v tej daljavi slišati, kaj so govorili. Kar naenkrat se je vzdignilo strašno, nadnaravno vriščanje, ki me je izprava močno prestrašilo, akoravno sem se kmalu spomnil, da je bil to glas kapitana Flinta, in zdedo se mi je celo, da sem mogel razločevati ptiča po njegovem svitem perju, ko je sedel na roki svojega gospodarja.

Kmalu potem, ko je čoln odrinil, sta odšla mož z rdečo čepico in njegov tovariš v spodnje prostore ladje.

Skoro ravno takrat je zahajalo solnce za "Daljnogledom," in začelo se je teminiti, ker so se megle hitro zbirale. Spoznal

sem, da ne smem izgubljati časa, ako sem hotel še tisti večer najti čoln.

Bela skala, ki se je dobro videla iznad grmovja, je bila še vedno kako osmino milje oddaljena, in precej časa sem potreboval, da sem dospel do nje. Skoro je bila že noč, ko sem bil pri cilju. Ravno pod njo se je nahajala majhna, s travo zaraščena votlina, ki so jo skrivala skale in gosto, skoro do kolena segajoče grmičevje. V sredi je bil majhen šotor iz kozjih kož, kot se v navadi pri angleških ciganih.

Stopil sem v votlino in dvignil eno stran šotorja, in tam je bil čoln Bena Gunna, narejen kolikor mogoče priprosto; surovo, na eno stran nagnjeno ogrodje je bilo iz trdega lesa in nad njim se je razprostirala nekaka streha iz kozjih kož, z dlako na znotraj. Čoln je bil zelo majhen celo za mene, in skoro si ne morem misliti, da je mogel nositi odraslenega človeka. V njem je bila nizka, postrani ležeča klop, nekaka prečka za noge in dvokrilno veslo.

Mislili boste, da sem se nataval sedaj, ko sem našel čoln Pa med tem so me obše nove druge misli, ki so me tako trdrovratno prevzele, da bi jih izvršil, mislim, tudi proti volji kapitana Smoletta. In misel je bila ta: peljati se pod varstvom noči skrivaj na morje, odrezati Hispaniolo, da bi zavozila v morskom toku na breg, kjer bi se ji zljudilo. Spoznal sem namreč, da so roparji po ponesrečenem napadu želeti dvigniti sidro in odpluti dalje. Zelo dobro bi bilo, sem si mislili, ako bi se to posrečilo, in ko sem sedaj videl, da so pustili stražo na ladji brez čolna, bi se dalo to izvršiti brez posebne nevarnosti.

Sedel sem na zemljo, da počakam teme, in slastno pojedel svoj pečenec. Noč je bila kakor nalač za moj namen. Megla je zakrila celo nebo. In ko sem zadel čolnič na ramo in z veliko težavo zlezel iz votline, kjer sem večerjal, sem videl na celem sidrišču samo dve svetli točki.

Ena je bil velik ogenj na obrežju, okoli katerega so ležali poraženi lopovi in pijačevali. Druga, samo majhna lisa svitlobe v temi je oznanjala lepo zasidrane ladje. Odtok jo je obrnil, njen rilec je bil obrnjen sedaj k meni, in edine luči na krovu so bile v kabini; kar sem jaz videl, je bil samo odsev krepkih žarkov na meglji, ki so se razlivali skozi eno zadnjih oken.

Odtok je trajal že nekoliko časa, in moral sem precej daleč gaziti po pesku, v katerem sem se večkrat do gležnjev pogrenil, predno sem dospel do odtekajoče vode; nato sem jo bredel nekoliko in precej moči in spretnosti je bilo treba, da sem polozil čoln v vodo.

XXIII.

Na upadajočem morju.

Čolnič je bil za osebo moje velikosti in težo zelo varna ladjica, ki je lepo plavala po morju, vendar jo je bilo nenavadno težko voditi. Kljub vsem naporom se je vedno obračal iz svoje smeri in vrtjenje okrog lastne osi je bil njegov najboljši manever. Celo Ben Gun sam je priznal, da ga je bilo zelo težko voditi, dokler nisi poznal njegovih lastnosti.

In teh njegovih lastnosti gotovo nisem poznal. Obračal se mi je v vsako smer, samo v ono ne, kamor bi bil jaz rad; največ sem vozil s stranjo in popolnoma sem prepričan, da bi splohnikdar ne dospel do ladje, če bi ne bilo odtoka. Naj sem vesel, kakor hitro sem hotel, odtok me je gnal na dobro srečo hitro dalje, in tam je ležala Hispaniola ravno prek mojega puta, tako da da je nisem mogel zgrešiti.

Najprvo se mi je pokazala kakor črna, temna hiša, zatem se je prikazalo njenog ogrodje in naposled sem bil pri njej, ob vrti njenega sidra, ki sem jo zagrabil.

Vrv, napeta kot tetiva loka je močno vlekla svoje sidro. Okoli in okoli ladje je tok v temi šumljil in žuborel, kakor gorsk potok. En sam urez z mornarskim nožem in Hispaniola bi plaval z odtekajočim morjem!

Dod sedaj je bilo vse dobro; potem pa sem se spomnil, da je prerezana napeta vrv sidra ravno tako nevarna, kakor okrog sebe bijoč konj. Deset proti eni se je lahko stavilo, da bi vrv pometla mene in moj čoln iz vodne gladine, ako bi bil tako brez miseln in bi odrezal Hispaniolu od sidra.

Radi tega sem se ustavil, in če bi mi ne bila sreča zopet tako posebno mila, bi moral svoj načrt opustiti. Toda male sapice, ki so začele pihljati od jugovzhoda, so se takoj, ko je nastopila noč, preobrnile v jugozapadne vetrove. Rayno ko sem to razmisliš, je potegnil veter bolj močno, zgrabil Hispaniolo in jo potisnil proti toku navzgor in na veliko svoje veselje sem začutil, kako je vrv v moji roki odjenjala in se je roka, s katero sem jo držal, za trenotek potopila v vodo.

V tem trenotku je bil moj sklep storjen; vzel sem svoj nož, ga s pomočjo zob odprl ter rezal vrvico za vrvico, dokler se ni ladja držala samo še na nitih. Nato sem počakal, da prerežem tudi, kako je vrv v moji roki odjenjala in se je roka, s katero sem jo držal, za trenotek potopila v vodo.

V tem trenotku je bil moj sklep storjen; vzel sem svoj nož, ga s pomočjo zob odprl ter rezal vrvico za vrvico, dokler se ni ladja držala samo še na nitih. Nato sem počakal, da prerežem tudi, kako je vrv v moji roki odjenjala in se je roka, s katero sem jo držal, za trenotek potopila v vodo.

Ves ta čas sem slišal glasove iz kabine; da pa povem resnico, moje misli so se tako pečale z drugimi stvarmi, da nisem imel časa poslušati. Sedaj šele, ko nisem imel drugega opravila, sem začel bolje paziti.

(Dalej prihodnjite)

GLASOVI Z RODNE GRUDE

(Nadaljevanje iz 5. strani)

pomembnim spisom obogatil jugoslov memoarsko literaturo in zapustil tudi poznejšim redovom delo trajne vrednosti.

Z dnem 24. junija je bilo na progi Zidan most-Zagreb med postajama Dobova in Savski Marof otvorenje novo postajalnice, ki se imenuje "Sotla."

Slovenska poslanca dr. Wilfan in dr. Besednjaka delata preglavico hiperfašističnemu "Piccolo." Dr. Wilfan je predsedoval manjšinskemu zborovanju v Ženevi. Koga pa prav za prav zastopa dr. Wilfan na manjšinskih sestankih? Drugorodci v Julijski Krajini ga odklanjajo, ker so vdani fašizmu. Ali zastopa dr. Wilfan morda one, ki so ubili Cerkvenika? Tako vprašuje "Piccolo," katerega strese nova jeza pri misli na dr. Besednjaka, ki

je bil izbran za voditelja stalnega manjšinskega tajništva na Dunaju. "Piccolo" je brido zadeva dr. Wilfanova enuncijacija: "Narodne manjšine so pripravljene, da se žrtvujejo tujim državnim enotam, toda ne soglašajo s prehodom v drugo narodnost, ki bi jih absorbi rala. Proti absorbiranju se po stavlja odkrito v bran." "Piccolo" bi rad norce bril z manjšinsko akcijo. Po njegovem mnenju ne bo nikdar nič doseгла in je vse skupaj le smešna komedija. "Slovenci v Julijski Krajini so sprejeli z veseljem novo domovino in se prilagodijo novim zakonom, novim običajem in novemu duhu z ganljivo spontanostjo . . ." Pred par leti je pisal "Piccolo" še o 500 tisočih Jugoslovenov v Julijski Krajini in strinjal se je kolikortoliko z njihovimi šolskimi zahtevami. Danes stojimo pred fašističnim čudežem, da je Jugoslovenov le še par sto tisoč, drugo je vse amlirano. Bog zna kaj in kako

bo pisal "Piccolo" čez sedem let?

Na železniški progri Žitomislj-Krušenici v Hercegovini se je pripeljal te dni zanimiv primer, o katerem govorji vsa tamkajšnja okolica. Petletna deklica Dara Devanda se je igrala na železniški progri ter utrujena zaspala med tračnicami. Privolj je tovorni vlak. Vlakovodja zaradi ovinka ni pravočasno zapazil otroka in vlak se je ustavil šele, ko je že vsa kompozicija šla preko otroka. Osobje vlaka je takoj pohitele gledat, kaj se je zgodilo. Na največje začudenje in veselje vseh je bila deklica le neznanljivo ranjena na glavi. Kakor je sama povedala, se je prebudila šele, ko je vlak že vozil nad njo. Zaradi strahu je nepremakljivo obležala in si tako ohranila življeno.

Stopil sem v votlino in dvignil eno stran šotorja, in tam je bil čoln Bena Gunna, narejen kolikor mogoče priprosto; surovo, na eno stran nagnjeno ogrodje je bilo iz trdega lesa in nad njim se je razprostirala nekaka streha iz kozjih kož, z dlako na znotraj. Čoln je bil zelo majhen celo za mene, in skoro si ne morem misliti, da je mogel nositi odraslenega človeka. V njem je bila nizka, postrani ležeča klop, nekaka prečka za noge in dvokrilno veslo.

Mislili boste, da sem se nataval sedaj, ko sem našel čoln

Pa med tem so me obše nove druge misli, ki so me tako trdrovratno prevzele, da bi jih izvršil, mislim, tudi proti volji kapitana Smoletta. In misel je bila ta: peljati se pod varstvom noči skrivaj na morje, odrezati Hispaniolo, da bi zavozila v morskom toku na breg, kjer bi se ji zljudilo. Spoznal sem namreč, da so roparji po ponesrečenem napadu želeti dvigniti sidro in odpluti dalje. Zelo dobro bi bilo, sem si mislili, ako bi se to posrečilo, in ko sem sedaj videl, da so pustili stražo na ladji brez čolna, bi se dalo to izvršiti brez posebne nevarnosti.

Sedel sem na zemljo, da počakam teme, in slastno pojedel svoj pečenec. Noč je bila kakor nalač za moj namen. Megla je zakrila celo nebo. In ko sem zadel čolnič na ramo in z veliko težavo zlezel iz votline, kjer sem večerjal, sem videl na celem sidrišču samo dve svetli točki.

Ena je bil velik ogenj na obrežju, okoli katerega so ležali poraženi lopovi in pijačevali. Druga, samo majhna lisa svitlobe v temi je oznanjala lepo zasidrane ladje. Odtok jo je obrnil, njen rilec je bil obrnjen sedaj k meni, in edine luči na krovu so bile v kabini; kar sem jaz videl, je bil samo odsev krepkih žarkov na megl